

РЕШЕНИЕ

№ 2618

гр. Пловдив, 22.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, III ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесет и четвърти ноември през две хиляди двадесет
и първа година в следния състав:

Председател: Весела П. Кърпачева

при участието на секретаря Каменка Т. Кяйчева
като разгледа докладваното от Весела П. Кърпачева Гражданско дело №
20215330101780 по описа за 2021 година

Съдът е сезиран с иск с правно основание чл.109 ЗС, предявен от Х. ХР. П.
против „Електроразпределение Юг“ ЕАД – гр. Пловдив, за осъждане на ответника
да прекрати неоснователните си действия, с които пречи на ищеца да упражнява
правото си на ползване по отношение ПИ с идентификатор № *****, находящ се в
гр. *****, като възстанови предходното местоположение на ел. таблото на ПИ с
идентификатор №*****, находящ се в гр. *****, район *****, Г.К. *****, като го
премести на предходното му положение в рамките на границите на посочения
имот.

В исковата молба се твърди, че между ищеца и ответното дружество, в
качеството му на мрежов оператор бил сключен договор № ***** г., с който било
договорено присъединяването на обект ***** към електроразпределителната
мрежа по отношение на поземлен имот с идентификатор № *****, находящ се в
гр. *****. Ищецът твърди, че служители на ответното дружество извършили
фактическо преместване на ел. таблото за съседния имот, а именно за поземлен
имот с идентификатор № *****, като таблото било преместено в югоизточна
посока спрямо неговото местоположение и монтирано на третия железобетонен
стълб, разположен в границите на имота на ищеца. Поради това ищецът на
няколко пъти сезирал ответното дружество и възразил относно действията по

преместване на таблото. Намира, че преместването на таблото било в противоречие с разпоредбите на Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на ел. енергия към преносната или разпределителната ел. мрежи, съгласно които за извършването на тези действия се изисквало, от една страна, отправено искане по реда на чл.4 от Наредбата от клиента до мрежовия оператор, а след това и съгласуване на условията с възложителя. На отправените от ищеца писма ответното дружество отговорило, че действало в изпълнение на сключения между самите страни договор, както и че бил оправомощен да извършва преместване в рамките на сервитутните зони. Изрично заявява, че по силата на сключения между страните договор било заявено единствено присъединяване във връзка с поземлен имот с идентификатор № *****, като ищецът не бил отправил нито искане, нито бил възлагал посоченото преместване на ел. таблото за имот с идентификатор № *****. Това преместване било направено самоволно и без съгласието на собственика. Поддържа, че в качеството си на вещен ползвател по отношение на имот с идентификатор № ***** има правен интерес да иска от ответника да възстанови предходното положение във връзка с ел. таблото в този имот, като го премести на предходното му положение в рамките на границите на същия имот. Поради това предявява настоящия иск, моли за неговото уважаване и за присъждане на сторените по делото разноски.

В срока по чл. 131 ГПК, е постъпил писмен отговор от ответника „Електроразпределение Юг“ ЕАД със становище за неоснователност на предявения иск. Не оспорва, че между страните е сключен твърденият договор, с който ищецът е договорил присъединяването на обект „*****“ в поземлен имот с идентификатор № ***** към електроразпределителната мрежа. Не оспорва също така, че при изпълнение на договора служители на ответното дружество извършили и преместване на таблото на съседния имот, а именно таблото, обслужващо поземлен имот с идентификатор № *****. Поддържа, че присъединяването към електроразпределителната мрежа, както и мястото на средството за техническо измерване, обслужващо имота на ищеца с идентификатор № *****, е определено в съответствие с приложимата нормативна уредба. Посочва, че ищецът е имал отношения с праводателите на ответното дружество с цел присъединяването на имот с идентификатор № *****, възникнали преди влизане в сила на наредбата за присъединяване към електропреносната и разпределителните електрически мрежи на производители и потребители, като обектът е присъединен при спазване на действащата към момента на присъединяването нормативна уредба. Посочва, че в случая средството за

техническо измерване не било монтирано точно на границата на имота, но е монтирано в близост до границата, като законът не регламентирал на какво отстояние от границата на имота е допустимото да се монтира. Поради това следвало да се приеме, че съществуващото отстояние от няколко метра е достатъчно близо и съответства на нормативното изискване на чл.120, ал.1 от Закона за енергетиката. Твърди, че разстоянието между предишното и настоящото местоположение на средството за техническо измерване, обслужващо обект с идентификатор № ***** няма значение за настоящия спор. Намира, че спорният въпрос касаел единствено обстоятелството съобразено ли е с нормативната уредба мястото на СТИ в момента, тоест разположено ли е то до или на границата на имота на клиента. Поддържа, че не е налице изискуемата от закона предпоставка да се създават пречки на собственика или ползвателя да упражнява своето право в пълен обем. Твърди, че е собственик на въздушната мрежа ниско напрежение (ВНН) в северна индустриална зона *****, част от която е един от стълбовете, находящи се в собствения на ищеца имот. Мрежата предвид особения характер и предназначението си, представлявала енергиен обект, който бил легално дефиниран в параграф 1, т.23 от допълнителните разпоредби на Закона за енергетиката. Твърди, че мрежа ВНН е изградена през 1992 г. и е била допустима по действащите подробни градоустройствени планове и по правилата и нормативите, действали по време на извършването на строежа. Намира, че ищецът, който е придобил имота през 2014 г., го е придобил ведно с ограниченията при ползването му, предпоставени от вече съществуващото съоръжение и учредените сервитутни права в зоната около него. Предвид изложените съображения намира, че не са налице предпоставките за уважаване на иска, поради което моли за неговото отхвърляне и за присъждане на сторените разноски.

Съдът, като съобрази доводите на страните и събраните по делото писмени и гласни доказателства и доказателствени средства, поотделно и в тяхната съвкупност, съгласно правилата на чл.235, ал.2 ГПК, намира за установено следното от фактическа страна:

С договор за присъединяване обекти на клиенти към електроразпределителната мрежа на „Електроразпределение Юг“ ЕАД от 02.02.2019 г., сключен между страните по делото, се уговаря присъединяването на обект „*****“ с местонахождение гр. *****. имот „*****“, представляващ поземлен имот с идентификатор № ***** към електроразпределителната мрежа на ответното дружество. Мястото на присъединяване към точка от конструкцията на

съществуващата електроразпределителна мрежа е съществуващ СБ стълб, трафопост „*****“, извод СН „*****“, подстанция *****. Уговорен е срок за изграждане и въвеждане в експлоатация на съоръженията за присъединяване на основното захранване от 12 месеца, считано от сключване на договора.

Видно от нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № *** С. Т. Т. е придобил собствеността по отношение на 1/3 идеална част от поземлен имот с идентификатор № ***** с площ от 1452 кв.м.

С нотариален акт за прехвърляне на собственост върху недвижим имот срещу задължение за издръжка и гледане № ***** Х. Х. П. прехвърля на П. Т. П. и С. Д. П. 2/3 идеални части от поземлен имот с идентификатор № ***** с площ 1452 кв.м., като си запазва пожизнено и безвъзмездно правото на ползване върху имота.

Съгласно писмо на ответника до ищеца от 04.01.2021 г. за изграждането на електромерните табла, включително изместване, операторът използва съществуващите сервитутни зони, регламентирани от наредба № 16 от 09.06.2004 г., които дават право на оператора да извършва съответните строително-монтажни дейности, без изрично съгласие на собствениците на засегнатите поземлени имоти.

От основното заключение на съдебно-техническата експертиза на вещото лице В.Г. се установява, че вещото лице е извършило геодезическо заснемане, отразено графично на приложение към заключението. По точки с номера 1, 2 и 4 са заснети три електрически стълба, като т.2 и т.4 попадат в ПИ с идентификатор № ***** , а т.1 попада на южната граница на имот с идентификатор № ***** по кадастралната карта. На двата крайни стълба означени с №1 и №4 са монтирани ел. табла, като това в т.1 е видимо по-ново, а това в т.4 - по-старо. По точки с № 3, 5, 6 и 7 са заснети най-близките материализирани огради до по-старото ел. табло, монтирано на стълба, означен с т. 4. В отделен чертеж „скица с означени отстояния на ел. стълбове до границите на имотите по кадастрална карта“ са показани разстояния от електрическите стълбове до имотните граници, както следва: Разстоянието между точки с номера А до т.1 е 3,67 м., а разстоянието между точки с номера 4 и 6 е 3,71 м. От извършеното заснемане се установява, че ел. стълбът попадат в имот с идентификатор № ***** , а третият стълб, означен с № 1 попада на южната граница на имот с идентификатор № ***** по кадастралната карта. Понастоящем в приложения по делото отговор на исковата молба се твърди, че четирите стълба са част от линеен енергиен обект - мрежа ВНН, изграден през 1992 г., заведен като дълготраен актив на дружеството

„Електроразпределение Юг“ ЕАД и същият обект се поддържа от ответника. В по-стари кадастрални и регулационни планове в район ***** няма данни за електропровода. Той не е нанесен в кадастъра и няма отреждане по регулация или очертана сервитутна зона.

По делото е изготвено и допълнително заключение на техническата експертиза на вещото лице Г.. Вещото лице е изготвило нов чертеж, в който са означени отстоянията на електрическите стълбове от границите на имотите по кадастралната карта. С т. Б е означена най-близката точка от имот с идентификатор № ***** от новото ел. табло, поставено на електрически стълб, означен с подробна т. № 1. Разстоянието между т. Б и т.1 е 26,48 м., между т. А и т.1 е 3,67 м. и между т.4 и т.6 е 3,71 м.

По делото са събрани гласни доказателства, като на всяка страна е разпитан по един свидетел. От показанията на свидетеля О. Т. Д. се установява, че през средата на месец февруари 2020 г. в имота на ищеца бил подменен електромер контролер. Когато свидетелят отишъл в имота, засякъл група на ответното дружество, която монтирала табло на един от стълбовете на съседен имот. Станало ясно, че се мести съществуващият електромер, който се намира на границата на застроения имот, на място, което е на 70 - 80 метра от имота. Електромерът, който бил на границата на имота на ищеца бил преместен на голямо разстояние. Старото табло стояло на стълба до имота, но електромерът бил изместен. Окабеляването също стояло. Изместването на електромера било много неудачно, защото при спешност трябвало да се ходи много извън имота, а това бил земеделски район. Изместването на таблото се наложило въз основа на решение на ответника на база техен проект. До имота имало достъп от два пътя. Старото табло било на границата на имота на стълб, който е на 4-5 метра от оградата на ищеца, тоест в съседния имот.

От показанията на свидетеля Т. Г. Д., работещ на длъжност ***** при ответника, се установява, че стълбът, на който е поставено електромерното табло, се намира на пътя на границата на собствеността на някакъв друг имот. Този стълб е част от мрежата с ниско напрежение. На място се вижда къде е било поставено старото табло. Стълбът, на който е старото табло, е част от въздушната мрежа на Северна индустриална зона. Свидетелят изяснява, че по закон таблата трябва да се вадят на границата на собствеността за по-лесен достъп и в случай на заграждане на имота ответното дружество не би имало достъп до таблото.

При така установените правнорелевантни обстоятелства, чрез събраните в настоящата съдебна инстанция доказателства и доказателствени

средства, съдът по правилата на чл. 235, ал. 2 ГПК приема следното от правна страна:

Съдът е сезиран с осъдителен иск с правно основание чл.109 ЗС.

Съгласно т. 3 от ТР № 4 от 06.11.2017 г. по тълк.д.№ 4/2015 г. на ВКС, ОСГК, двете задължителни условия за уважаването на иска по чл. 109 ЗС са: неоснователност на действията на ответника по негаторния иск и създаването на пречки за собственика да упражнява правото си на собственост в неговия пълен обем. Ако действията на ответника са основателни, няма да е налице хипотезата на чл. 109 ЗС. Хипотезата на чл. 109 ЗС няма да е налице и когато действията са неоснователни, но не създават пречки на собственика. За уважаването на този иск във всички случаи е необходимо ищецът да докаже: че е собственик на имота; че върху този имот ответникът е осъществил неоснователно въздействие (действие или бездействие) и че поведението на ответника създава за ищеца пречки за използването на собствения му имот по-големи от обикновените. Преценката за това кои въздействия са недопустими от гледна точка на чл. 50 ЗС е конкретна по всяко дело. (в този смисъл решение № 140/ 10.04.2020 г. по гр.д. № 4594/2018 г. на ВКС, II г.о.). Наличието на неоснователно въздействие над обекта на правото на собственост е първата предпоставка за уважаване на негаторния иск. Установи ли се, че ответникът има право да въздейства върху определена вещ, искът по чл. 109 ЗС не може да бъде уважен.

От събраните по делото доказателства се установява, а и това не се оспорва от ответника, че ищецът е титуляр на ограниченото вещно право на ползване по отношение на ПИ с идентификатор № *****, находящ се в гр. *****, местността *****. Несъмнено се приема в съдебната практика и правна доктрина, че исковете за защита на правото на собственост са на „разположение“ и на титулярите на ограничените вещни права. В този смисъл аргумент се черпи от нормата на чл.111, ал.1 ЗС. Поради това ищецът, в качеството си на вещен ползвател може да претендира прекратяване на всяко неоснователно действие, което му пречи да упражнява правото си по реда на чл.109 ЗС.

Неправомерното действие, което се поддържа от ищеца да е осъществено от ответника и да му пречи да упражнява правото си на ползване, е преместването на ел. таблото, обслужващо процесния ПИ с идентификатор № ***** на отстояние от повече от 100 метра от предишното му разположение. Фактът на така извършеното преместване не се оспорва от ответника, а и се установява еднопосочно от всички събрани по делото доказателства – заключението на СТЕ, както и показанията на двамата разпитани свидетели. За да се отговори на въпроса

има ли право ответното електроразпределително дружество да премести ел. таблото, обслужващо процесния имот на друго място, в случая обозначеното с т. 1 на скица на л.127 от делото, попадащо на границата на ПИ с идентификатор № *****, следва да се има предвид нормативната уредба, регламентираща обществените отношения, свързани с осъществяване на дейностите по производство, внос и износ, разпределение на електрическа енергия, а именно Закона за енергетиката и Наредба № 6/ 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителната електрически мрежи. Съгласно чл.120, ал.1 ЗЕ Електрическата енергия, доставена на крайни клиенти, се измерва със **средства за търговско измерване - собственост на оператора** на електропреносната мрежа, оператора на съответната електроразпределителна или затворена електроразпределителна мрежа, **разположени до или на границата на имота на клиента**. Съгласно чл.120, ал.2 ЗЕ Границата на собственост върху електрическите съоръжения и мястото на средствата за търговско измерване се определят съгласно изискванията на наредбата по чл. 116, ал. 7 и на правилата по чл. 83, ал. 1, т. 6. По въпроса за разграничението между понятието „граница на собственост върху електрическите съоръжения“ и понятието „граница на имота на потребителя“ е налице съдебна практика, обективирана в решение № 75/ 25.03.2013 г., постановено по гр.д. № 864/ 2012 г. на ВКС, I г.о. Приема се, че двете понятия са различни, като за дефиниране на „граница на собственост върху електрическите съоръжения“ следва да се имат предвид разпоредбите на Наредба № 6/ 09.06.2004 г. за присъединяване на производители и потребители на електрическа енергия към преносната и разпределителната електрически мрежи (сега отменена). Съгласно чл.28, ал.1, във вр. чл.27 от Наредбата, когато електрическата енергия се доставя на потребителя от съоръжения на енергийното предприятие на ниво ниско напрежение, границата на собственост (на неговите електрически съоръжения) е изходящите клеми на средствата за търговско измерване или изходящите клеми на разположените непосредствено след тях предпазители или прекъсвачи. Понятието „граница на имота на клиента“ няма определение в закона, поради което следва да се тълкува и разбира в смисъла, който се влага в понятията, включени в изрази. Понятията „граница“ и „имот“ се използват във вещното право и в правото на устройство на територията (напр. чл.28 ЗС, пар.5, т.2, т.11, т.11 от ДР на ЗУТ) и се отнасят до границите (външните очертания) на недвижимите имоти, които са обект на собственост, които ги обособяват от околните имоти и от части от терена и инфраструктурата. В пар.1, т.2 от ДР към сега действащата Наредба №6

/24.02.2014 г. е дадена легална дефиниция на „граница на собствеността на електрическите съоръжения“ – това са точките в конструкцията на предназначените за пренос на електрическа енергия съоръжения в присъединявания обект или електрическа централа, към които са свързани съоръженията за присъединяване.

С оглед така даденото тълкуване, въпреки извършеното изместване на средството за технически измерване, обслужващо процесния ПИ с идентификатор № *****, съдът намира, че са спазени законовите изисквания за местоположението му „до границата на имота на клиента“. Видно от скицата на вещото лице (л.138 от делото) Процесният ПИ с идентификатор № ***** се намира в обема/ границите на ПИ с идентификатор № *****, като с много малка част от лицето си има достъп до път. Средството за техническо измерване е монтирано на разстояние от 26,48 м. от границата на ПИ с идентификатор № ***** – от т.Б до т.1 на скицата, и на разстояние от 3,67 м. от границата на ПИ с идентификатор № ***** – от т.А до т.1 от скицата. Следва да се има предвид, че нито законът, нито наредбата определят на какво точно разстояние от електроснабдения имот следва да се намира СТИ. Съдът приема, че за определянето на това разстояние следва да се отчитат спецификите на конкретния случай, както и целта на законовата норма, а именно – потребителят да има достъп до електрическа енергия, т.е. имотът му да е електроснабден. Макар разстоянието от границата на имота, за който ищецът има учредено вещно право на ползване, до СТИ да е 26,48 м., съдът намира, че са спазени законовите изисквания и е постигната целта на закона – електроснабдяване на имота. Не без значение за случая е и фактът, че ПИ с идентификатор № ***** се намира в границите на ПИ с идентификатор № ***** (собственост на ищеца), като разстоянието от СТИ до границата на последния имот е пренебрежимо малко – 3,67 м. Следва също така да се отчете и предназначението на земята като земеделска и фактът, че само в ПИ с идентификатор № ***** са налице постройки. Също така СТИ е поставено на стълб по линейния енергиен обект – мрежа ВНН, собственост на ответника, част от който са трите стълба, визуализирани на скица на л.127 от делото, с точки 1, 2 и 4. Посредством изместването на СТИ е обезпечен достъпът на служители на електроразпределителното дружество, доколкото на предишното му място – т.4 на скица на л.127 от делото, то не е било достъпно посредством път за обществено ползване, а е следвало да се навлиза в имот частна собственост, за да се достигне до него. Поради това съдът приема, че не е нарушена разпоредбата на чл.120, ал.1

ЗЕ досежно местоположението на СТИ. Допълнителен аргумент е и изричната норма на чл.29, ал.5 от Наредбата, съгласно която електромерните табла се поставят и монтират до или на границата на имота на клиента *на място, определено от оператора на разпределителната мрежа*. С тази разпоредба се дава на оператора своеобразна „оперативна самостоятелност“ да прецени къде, с оглед конкретния случай да постави електромерното табло. Именно това е сторено и в настоящия случай.

Не е налице нарушение и на нормите на Наредба № 6/ 24.02.2014 г., като съдът приема, че в случая не е необходимо съгласие или сключване на договор, по силата на който да се извърши преместването на СТИ за процесния имот. Съгласно чл.10, ал.2 от Наредбата Когато при проучването се установи, че присъединяваният обект и/или съоръженията за присъединяване засягат съществуващи електрически съоръжения, изместването им се извършва от и за сметка на клиента след сключване на договор и одобряване по реда на ЗУТ на съгласуваните проекти със съответния мрежови оператор. Цитираната норма не е приложима в случая, доколкото не се касае за изместване на електрически съоръжения, чийто сервитут се засяга от присъединявания обект или съоръжения за присъединяване. Извършеното изместване на електромера от един стълб на друг не предполага сключването на договор и одобряване на проект по реда на ЗУТ. Освен това следва да се има предвид, че изместването е предвидено в становище № 4361650/ 06.01.2019 г., с което ищецът се запознал (л. 79-81 от делото) и което изрично е упоменато в сключения между страните договор от 02.02.2019 г. в чл.1.2. От това следва, че ищецът е бил наясно с бъдещите действия на ответното дружество по изместване на електромера.

Поради изложените съображения може да се направи изводът за липса на една от материалноправните предпоставки за уважаване на предявения иск, а именно неоснователност на действията на ответника по негаторния иск. Като допълнителен аргумент за отхвърляне на иска е и липсата на засягане на вещното право на ищеца в изискуемата от закона степен. След извършеното преместване на електромера в имота на ищеца е продължила доставката на електрическа енергия, като нито има твърдения, нито данни по делото, в някой момента същата да е нарушена или преустановена и това да се дължи на действията на ответното дружество. Цитираните от ищеца решение № 42/10.04.2018 г., постановено по гр.д. № 2189/ 2017 г. на ВКС, II г.о. и решение № 116/ 03.11.2016 г. по гр.д. № 1432/ 2016 г. на ВКС, II г.о. касаят различна фактическа обстановка и не могат да намерят приложение в случая. Принципно се споделя от настоящия състав

виждането, че отказът на електроразпределително или електроснабдително дружество да предприеме действия по предоставяне на електрическа енергия в полза на потребител – собственик или вещен ползвател на имот, представлява недопустимо накърняване на правата му. В случая обаче ищецът не излага подобни твърдения за лишаването му от достъп и ползване на електрическа енергия. Обстоятелството къде точно се намира ел. табло, след като потребителят получава услугите по доставка на ел. енергия, не води до накърняване на правото му на собственост, респективно ограниченото вещно право на ползване. Както се посочи по-горе, в дискреция на електроразпределителното дружество е да прецени къде точно до или на границата на имота на ответника да постави СТИ, което е негова собственост.

Предвид всички изложено, съдът намира, че предявеният иск следва да се отхвърли като неоснователен.

По разноските:

При този изход право на разноски има ответникът на основание чл.78, ал.3 ГПК в размер на 515 лв. съгласно списък на разноските по чл.80 ГПК – л.140 от делото.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от Х. ХР. П., ЕГН: *****, адрес: гр. *****, ул. ***** против „Електроразпределение Юг“ ЕАД, ЕИК: 115552190, със седалище и адрес на управление: гр. Пловдив, ул. „Хр. Г. Данов“ №37 иск с правно основание **чл.109 ЗС** за осъждане на ответника да прекрати неоснователните си действия, с които пречи на ищеца да упражнява правото си на ползване по отношение ПИ с идентификатор № *****, находящ се в гр. *****, като възстанови предходното местоположение на ел. табло на ПИ с идентификатор №*****, находящ се в гр. *****, район *****, Г.К. *****, като го премести на предходното му положение в рамките на границите на посочения имот.

ОСЪЖДА на основание чл.78, ал.3 ГПК Х. ХР. П., ЕГН: *****, адрес: гр. *****, ул. ***** **да заплати** на „Електроразпределение Юг“ ЕАД, ЕИК: 115552190, със седалище и адрес на управление: гр. Пловдив, ул. „Хр. Г. Данов“ №37 сумата от **515 лв.** (петстотин и петнадесет лева) – разноски по делото.

Решението може да бъде обжалвано в двуседмичен срок от съобщаването му на страните с въззивна жалба пред Окръжен съд Пловдив.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____